

Fricz Tamás - Mir?l szólt a hétvége?

2014 április 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Két politikai tábor felsorakozásáról. Nem a programok részletezésér?l, mert már ezeknek nincs igazán jelent?sége.

Annak és kizárólag annak volt jelent?sége, hogy az id?járás szempontjából csodás hétvégén melyik politikai oldal tudja megmutatni: er?sebb, nagyobb, hatalmasabb, összetartóbb, mint az ellenfél. És e csatát a nemzeti oldal

fölényesen megnyerte, ami el?revetíti az április 6-ai választások eredményét is.

A választások el?tti utolsó hétvége tehát szimbolikus jelent?ség? volt. A látvány vált fontossá, a felvételek a tömeggy?lések nagyságáról, s bizony, bármilyen fájó vagy bármennyire is nem „emelkedett” dolog ez, de a résztvev?k számának – legalábbis nagyjából megítélhet? számának – is központi jelent?sége volt.

De miért lett ez így? Miért nem a programok összevetése, a részletkérdések megvitatása, a pártok ígéretei stb. körül feszültek az indulatok a választások el?tti utolsó napokban?

Két oka van ennek.

Az egyik ok: a politikai szövegek, szavak súlya néhány éve már devalválódott az állampolgárok el?tt, mert 2006-ban, az ?szödi beszéd nyilvánosságra kerülése után az emberek megtanulták, hogy a politikusok bármikor manipulálhatják, félrevezethetik ?ket, s nem áll rendelkezésükre semmilyen intézményrendszer, amely által védekezhetnének a csalásokkal és hazugságokkal szemben.

A magyar emberek pedig – minden ellenkez? híreszteléssel ellentétben – nem ostobák, nem buták, hanem gondolkodó lények. Jómagam az elmúlt hetekben több helyen tartottam vidéken el?adásokat, s meggy?z?dtem róla, hogy a magyar választó nem most jött le a falvéd?r?l. Kérdéseik pontosak, lényegre tör?ek, az emberek nem szervilisek, nem vakok. Meggy?z?désem, hogy ebben a „tudatosodásukban” a Gyurcsány-féle tragikus ?szödi beszédnek és az abból következ? felismeréseknek dönt? szerepük volt. Minden politikusnak és pártnak tudnia kell – és a felkészültebbek már tudják is –, hogy ?szöd után nem érdemes mellébeszélniük és hablatyolniuk.

Magyarul a magyar választópolgár már nem a szavakból ítél, hanem valóban a tettekb?l. Azt vizsgálja meg nemes egyszer?séggel, hogy a nemzeti oldal, illetve a balliberális oldal mit tett kormányon az elmúlt években, évtizedben. Egyértelm?, hogy a ballib nyolc év, illetve a második Orbán-kormány négy éve alapján alkotnak ítéletet arról, hogy melyik pártra, pártokra érdemes a szavazatukat leadni. Ne ringassa illúzióba magát a balliberális szövetség: az emberek dönt? többsége jól megvan miniszterelnök-jelölti és pártok közötti nyilvános viták nélkül is. Inkább hisz az általa megélt nyolc baloldali, illetve a baloldal bukása után négy jobboldali évnek. A többi, ahogyan Shakespeare írta vala, szó, szó, szó…

És igen jól látszik: a választók látványos különbséget tesznek a szocialista-balliberális kormányzás totális cs?dje, illetve a nemzeti kormány válságkezel?, majd fokozatosan növekedést beindító gazdasági teljesítménye között. A tények fényesen az Orbán-kormány mellett szólnak. És hát, ahogyan már Hegel megírta egykoron, a tények makacs dolgok. A közvélemény-kutatások alapján a nemzeti oldal iránt elkötelezettek száma két és félszer nagyobb, mint a szocialista-balliberális oldal híveié.

A másik ok: két – a Jobbikot ide véve immáron három –, világnézetében, szemléletében, normáiban és értékeiben er?sen elkötelezett, egymáshoz nem racionálisan, hanem érzelmi, lelki alapon köt?d? politikai tábor alakult ki Magyarországon 2010-re. (A táborosodás már 1993–1994-ben elindult, de újabb lendületet kapott 2002-ben és utána 2006-ban.) S ami nagyon fontos: a 2010 óta eltelt négy évben a két vagy három érték- és világszemléleti tábor stabilizálódott, ha tetszik „megkötött”, az átjárások szinte teljesen megsz?ntek, aminek következtében Magyarországon olyan politikai megosztottság és szembenállás jött létre, amelyre alig van vagy talán nincs is példa szerte Európában.

Következmény: a másik oldal ígéretei már nem számítanak. Szinte minden szavazó ott van és ott marad, ahová eddig is tartozott lelki alapon, ha tetszik, hitb?l.

Egyik oldalon állnak a kádárizmust magukban hordozó posztkommunista politikai er?k, szövetségben a neoliberális nézeteket valló, globalista-kozmopolita liberális körökkel, másik oldalon a nemzeti, polgári és keresztény nézeteket vallók táborával. A két tábor között négy év alatt megmerevedtek a frontok; bármennyire fáj, ez sok tekintetben hideg, s?t id?nként már-már „meleged?” polgárháború.

A két tábor valóban csatát vív egymással, s ebb?l a szempontból a seregek felvonultatásának és szemlézésének óriási jelent?sége van. Ez s nem más történt a választások el?tti utolsó hétvégén.

Személyesen is érintett vagyok a hétvége eseményeiben, ezért minden részletezés nélkül, egyszer?en leírom: a választások el?tti utolsó „összetartást” fölényesen nyerte meg a nemzeti tábor.

Aki nem hiszi, járjon utána április 6-án este!!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló